

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Beløb paa 10 Mill. Kr. er ved at være opbrugt, og da man maa sætte Pris paa en Fortsættelse af det Arbejde, der her udføres — det er jo baade værdiskabende og beskæftigelsesfremmende —, foreslaar man nu Beløbet forhøjet fra 10 til 20 Mill. Kr. Dernæst foreslaas en Bestemmelse af lignende Art som den, der er gennemført i anden Lovgivning, hvorefter Landmændene kan vælge mellem, om de vil modtage disse Laan som rentefri, eller de vil modtage et Tilskud paa indtil 25 pCt. af Omkostningerne, dog saaledes, at Tilskuddet ikke i noget Tilfælde kan overstige 1 200 Kr. Laanesummens Maksimum er fastsat til 3 000 Kr. Ligesom i det Lovforslag, jeg lige har fremsat, er det ogsaa her foreslaaet, at Beløbet, som stilles til Raadighed, skal tages af Beskæftigelsesfonden. Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

Det tredie Forslag er *Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer*. Det har vist sig under Arbejdet med denne Lovgivning, som jo er meget vigtig og nødvendig for os i en Tid, hvor udenlandsk Brændsel er meget knap, at der er visse Vanskeligheder ved Praktiseringen af Loven, Vanskeligheder, som man maaske kan overvinde ved nogle smaa Ændringer i Loven.

Det første, jeg skal nævne, som har voldt Vanskelighed, er den Frist, der hidtil har været gældende for Anmeldelse af Løsørepatentreve. Denne Frist, som nu er 7 Dage, foreslaas i § 1 forlænget til 10 Dage. Ikke mindst i en Tid som den nuværende, hvor der er visse Trafikvanskeligheder, er denne Forlængelse nødvendig. Dernæst foreslaas en tydeligere Angivelse af, hvad Panteretten omfatter. Efter Forslaget vil der komme til at staa: „Den herved stiftede Panteret kan gøres gældende i samtlige de paa Ejendommen værende Op- lag af Tørv, Kul eller Brunkul samt i de pantsatte Maskiner og Driftsmateriel.“

Videre foreslaas det, at Panteretten forlænges fra 2 til 4 Aar. Man ønsker fremdeles Laanene tilbagebetalt i Løbet af 2 Aar, men det har vist sig, at det i visse Tilfælde kan volde Vanskeligheder at blive helt færdig med Tilbagebetalingen, og det foreslaas derfor, at man kan bevare Panteretten i 4 Aar. Det er dog ikke Meningen hermed, at Fristen for Tilbagebetalingen i Almindelighed skal forlænges. Man fastholder Kravet om, at Laanene som Regel skal tilbagebetales i Løbet af 2 Aar.

Endelig foreslaas der en Bestemmelse, der tydeliggør Panterettens Omfang og Løbetid, idet det har vist sig, at der ude omkring mellem Dommere og Sagførere har været nogen Uoverensstemmelse om Fortolkningen af den paagældende Bestemmelse.

Det fjerde Forslag er *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven*. Denne Lovgivning har nu været gældende i nogle Aar og har i den største Del af Landet haft den Virkning, at Oksebremselarven er saa godt som udryddet, men i visse Dele af Landet, navnlig i Marskegnene i Sønderjylland og Vestjylland, hvor Kreaturerne gaar løse, er det ikke gaaet saa godt som ønskeligt, og man har derfor inden for Landbrugets Organisationer drøftet det Spørgsmaal, om der ikke kunde gennemføres nogle Bestemmelser, som kunde fremskynde Bekæmpelsen.

Det foreslaas her, at i Stedet for eet Eftersyn til Konstatering af, om man har udryddet Oksebremselarven, kan det paabydes, at der skal foretages to Eftersyn, og dernæst gøres der den Forskel med Hensyn til Betalingen for Udryddelsen og Eftersynet, at de, der ikke har faaet Oksebremselarven udryddet, selv skal betale Eftersynet og Udryddelsen, hvorimod de, der har faaet Oksebremselarven udryddet, er fri for at betale Eftersynet. I første Tilfælde betales Beløbet af Kommunen, i sidste Tilfælde altsaa af den paagældende Kreaturejer.

Desuden foreslaas det, at man gaar ned til Dyr over ½ Aar, da det har vist sig, at ogsaa Dyr som er over ½ Aar, men ikke over 1 Aar gamle, kan være befængt med Oksebremselarven.

Endelig indføres den Bestemmelse, at der kan paabydes Eftersyn og Behandling af Dyrlæge over for Oksebremselarvens Tilstedeværelse, naar Kreaturer over ½ Aar gamle i Tiden fra 1. April til 30. Juni indsættes paa fælles Græsgang eller føres til Markeder, Bortsalg og Auktionser, for derved at forhindre, at Larverne spredes, og dette Eftersyn skal betales af de paagældende Kreaturejere.

Man haaber ved disse Foranstaltninger at kunne naa frem til, at Kreaturerne kan blive fri for Oksebremselarver i den kommende Tid.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale disse 4 Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at